

PROF. DR. ENVER KONUKÇU'NUN ÖZGEÇMİŞİ

Osmanlıların son döneminde Kastamonu Vilayeti, birçok mutasarrıflık ve kazadan oluşmakta idi. Kocaeli, Ankara, Eskişehir, Kastamonu ve Karadeniz ile komşu olan Bolu ise önce mutasarrıflık sonra da Bağımsız Mutasarrıflık olarak yönetilmiştir. Düzce, Bolu ve Gerede arazisi birbirini takip eden ovalardan meydana gelmektedir. Bolu Ovası ise Bolu Dağı Derbendi ve Aktaş Boğazı arasında doğu-batı yönünde uzanmaktadır. Aktaş Boğazının hemen girişine yakın Çaydurt Köyü ise eskiden de önemli bir geçit yeri idi. Prof. Dr. Enver Konukçu'nun ailesi köken olarak buralıdır. Ailenin Bolu'nun batısındaki ve Düzce yolu üzerindeki Paşaköyü ve Urumşahlara taşınması, büyümesi Seyyid Ağa ile başlamaktadır. Seyyid Ağa, sonradan Kılıçarslan adını alan Urumşa(h)larda yerleşmiş, yaptırdığı büyükçe bir konakta çoluk çocuğa karışmıştır. Onun iki oğlu vardı. Mehmed ve Hasan. Her ikisinde I. Dünya Savaşında Kanal Harekâtı'nda IV. Ordu'da, Cemal Paşa'nın emrinde asker olarak bulunmuşlardır. Mehmed esir düşmüş, Hasan ise çadırına düşen top mermisi nedeni ile yaralanarak, az sonra şehid düşmüştür. Hasan Efendi, Seyyid Ağa oğlu olarak köyünde tanınmıştı. Urumşahlar yanındaki Paşa (:Nazırlar) Köyü'nün ileri gelenlerden Konturların kızı Şefika Hanım ile evlenmiş ve ondan Hüseyin isimli bir oğlu dünyaya gelmiştir. Ancak, Hasan, seferberlik nedeni ile Hüseyini kundakta bırakarak, vatan vazifesine koşmuş ve bir daha geri gelememiştir. Hüseyin, yetim olduğu için dedesi Seyyid Ağa'nın özel himayesinde büyütülmüştür. Gençlik çağında ve askere gitmeden önce de Paşa Köyünün hemen batısında, sulak bir arazi üzerinde kurulu Berberler Mahallesi sakinlerinden İbrahim Ağanın kızı Fatma ile evlenmiştir. Bu aile daha sonra Demirel'ler diye tanınmıştır. Bu hanımın annesi ise Kamışlardan Behiye Hanımdır. Askerlik dönüşü Konya'daki komutanının Bolu'daki kardeşi PTT Müdürünün isteği ile Posta Dağıtıcısı olarak Bolu'nun kazası Düzce'de memuriyet hayatına başlamıştır. Emekli oluncaya kadar Düzce'de "Müvezzi" yani dağıtıcı olarak görev yapan Hüseyin ve Fatma Konukçu'nun ilk çocukları Hasan idi. Fakat uzun yaşamamış ve ölmüştür. İkinci ve sonraki çocukları da Emine, Enver, Mürvet ve Zeki'dir.

Enver Konukçu, 08. 08. 1944 tarihinde Bolu'da doğmuştur. Ancak Hocamızın ifadesine göre doğumu daha öncedir ve büyük Bolu Depreminde küçük yaşta imiş. Buna göre doğum tarihi 1941 sonrası bir tarih olabilir. Babası Düzce'de görevli olduğu için ilk, orta ve liseyi burada tamamlamıştır. Kendisi o zamanlar pek parlak bir öğrenci

olmadığını ifade etmektedir. Yine kendi ifadesine göre, bütün merakı eskiye yönelik hayat sahneleri idi. Lise çağında iken Üskübü/Konuralp Harabelerine giderek tarih zevkini tatmin ederdi. Böylece arazi çalışmalarına da kendi gayretleri ile başlamıştır. Lise'de arkadaşları bu nedenle kendisine “H e r e d o t” diye isim takmışlardır. Seniha Ermen ve Beyhan Öztürk gibi tarih öğretmenlerinin teşviki ile tarihçilikte karar kılmıştır. 1962'de, İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümüne kaydolmuştur. İkinci yılda branş dalları seçimi olduğu için Umumi Türk Tarihi Kürsüsünü tercih etmiştir. Ortaçağ, Yeniçağ ve İlkçağ dallarında da öğrenim görmüştür. Bu dönemlerde kürsü hocaları, Ord. Prof. Dr. Ahmet Zeki Velidi Togan, Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu, Dr. Mustafa Kafalı ve Dr. Gülçin Çandarlıoğlu gibi hocaları olmuştur.

İlkçağdaki öğretim üyeleri Prof. Dr. Afif Erzen, Prof. Dr. Bahadır Alkım, Prof. Dr. Sabahat Atlan, Doç. Dr. Adnan Pekman, Doç. Dr. Oktay Akşit'dir. Ortaçağ'daki öğretim üyeleri ise Prof. Dr. Fikret Işıltan, Br. Hakkı Dursun Yıldız, Dr. Erdoğan Morçil, Dr. Işın Demirkent ve Asistan Ramazan Şeşen'dir. Hayli kalabalık olmasına rağmen Yeniçağ Kürsüsündeki dersleri de hiç aksatmadan takip eden Enver Konukçu, bu kürsüdeki hocalarının da Prof. Dr. Cavit Baysun, Prof. Dr. Münir Aktepe, Prof. Dr. Şehabettin Tekindağ, Asistan Mücteba İlgürel olduğuna dikkati çekmektedir. Sadece bu kürsülerde değil, zaman buldukça da diğer kürsünün derslerini de takip etmiştir.

Yakınçağ Tarihi öğretim üyeleri ise Erzurumlu Prof. Cevat Eren, Prof. Dr. Cemal Tukin'dir. İslam Araştırmalarında ise öğrenim gördüğü kimseler de Prof. Dr. Salih Tuğ ile Prof. Dr. Nihat Keklik'dir. Bu kürsüde zaman zaman ders veren Prof. Hamdullah Bey'in öğrenciliğini de yapmıştır.

Lise çağında iken tarihte rakip tanımayan E. Konukçu, Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünde biraz zorlanmıştır. Anadolu'nun ve Trakya'nın bağrından kopup gelen daha bir çok arkadaşı da, zaman zaman kendisini gölgede bırakmıştır. Onlarla yarış etmenin bilgi yolundan geçtiğini anlayarak, kitaplık kurdu olup çıkmıştır. Üniversite çevresindeki kitaplıklar yanında Beyoğlu-Taksim tarafındaki Hollanda, Fransız ve Alman Arkeoloji kitaplıklarına da giderek, bilgi ve görgüsünü artırmıştır. Ord. Prof. Dr. Zeki Velidi hocanın da bu sıralarda yakınlığını ve ilgisini kazanmıştır. Prof. Dr. Kafesoğlu'nun heyecanlı derslerinde sık sık soru sorma ataklığı ile göze girmiş ve bir ara öğrenci temsilciliklerinde de gündemdeki yerini korumuştur. Ord. Prof. Dr. A. Z. V. Togan ve G. Çandarlıoğlu nezdinde "Bolu Bölgesi Türkmen Kabileleri"ni mezuniyet

tezi olarak hazırlamıştır. 1967 Şubatında İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünü bitirmiştir. Bu dönemdeki arkadaşları, Tuncer Baykara, Mehmet Saray, Mustafa Çetin Varlık, Coşkun Alptekin, Dursun Seval, Remzi Gücü'dür.

Mezun olduktan kısa süre atama işlemleri için uğraştı. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'nın önerdiği Kars, Elazığ ve Siirt'e tayin edilmesi ise gelişen olaylar nedeni ile gerçekleşmemiştir. Yaz 1967'de ise Ord. Prof. Dr. A. Z. V. Togan'ın ve Ord. Prof. Dr. Z. F. Fındıkoğlu'nun yardımları ile "boşta kalmamak için" yeni kurulan Sakarya Sosyal Araştırma Merkezi'nde tarih araştırmacısı olarak görev almıştır. Alan çalışmalarında Z. F. Fındıkoğlu'nun yakın teşvik ve ilgisi, yönlendirmesini görmüştür. Prof. Dr. Mehmet Eröz, Amiran Kurtkan, henüz öğrenci olan geleceğin Milletvekili ve bir ara Ulaştırma Bakanlığı Müsteşarı olan Münir Kutluata da bu çalışmalarda tanıdığı yakınlar olmuştur. Prof. Tunca Toskay, Prof. Dr. Orhan Türkdoğan ve Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş da, Hocamızın yazışmaları sırasında öğrendiği meşhur isimlerdir. Sakarya Sosyal Araştırma Merkezi uzun ömürlü olmamıştır. Faaliyetlerini tamamladıktan sonra, tarihe karışmıştır. E. Konukçu'nun çalışmalarını yakından görmüş olan Ord. Prof. Dr. Z. F. Fındıkoğlu'nun teklifi ile Erzurum'daki Atatürk Üniversitesi'ni teklif etmiştir. Bundan sonrasını Sayın Hocamız Enver KONUKÇU şöyle nakletmektedir:

"İlk açılan asistanlık sınavına bir çok kişi ile bende girdim. O zaman Rektör Prof. Dr. Reşit Sönmez, Fen-Edebiyat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Şaban Karataş idi. Tarih Bölümü ise mevcut değildi. Türk Dili ve Edebiyatı Başkanı ise Prof. Dr. Selahattin Olcay idi. Bu Bölümdeki diğer öğretim üyeleri de Kaya Bilgegil ve Prof. Dr. Niyazi Akın idi. Sonradan Orhan Okay ve Haluk İpekten de katılmıştır. Benimle birlikte sınava giren diğer tanıdığım arkadaşlar da, Turgut Karacan, Saim Sakaoğlu, Turgut ve Omay Türkeş Hanım ve Ahmet B. Ercilasun idiler. Tarih Bölümünden ise sınava alınanlar arasında Tuncer Baykara ve Mustafa Çetin Varlık da vardı. Bu imtihan başarılı olmadı. Dekan Bey'e Allaha ısmarladığa gittiğimde "Enver Bey, senin çok yetenekli biri olduğun anlaşılıyor... Kimlerden öğrenim gördün" diye sordu. Ben de Z. V. Togan, Z. F. Fındıkoğlu ve İbrahim Kafesoğlu isimlerini verdim. Bir an duraladı. "Sahi, İbrahim Bey'in öğrencisi misin" diye tekrar sordu. Ben de çekinmeden ve beklemeden "evet" dedim, Prof. Ş. Karataş da büyük iyilik göstererek, "senin gibi genci kaybetmek istemem. Buraya bir imzalı kağıt bırak, ikinci sınavda şansını dene" dedi. Mali ve ailevi durumum hiç iyi değildi. Otobüse verecek kadar param da kalmamıştı. Sonunda istasyona yaya indim ve Kara Tren'den biletimi memurun göz yumması ile elimdeki

bütün kalan parayı vererek, yola koyuldum. İki günlük Ankara yolculuğunda yiyecek bulamadım. Alacak param da yoktu. Gece yarısı Ankara'ya ulaştım. Otel olarak temiz havalı Gençlik Parkı'nın bankını seçtim. Uyandığında güneş yükselmişti. O zaman otobüs yazıhaneleri Etlik'de ve Ankara içlerinde dağınık halde idi. Ulus'daki Bolu yazıhanesinden aç-sefil bir vaziyette parasını sonra vermek şartı ile biletimi aldım ve Düzce'ye ulaştım. Tabii eve de bir şey söyleyemedim. Bu sırada askerlik yakama yapıştı. Bakaya kalmışım. Son yoklamalar için kayıtlı olduğum Bolu'ya gittim. Burada yoklamalar bittiği için Mengen'e gitmeme öğütlediler. Son yoklamayı sonunda yaptırabildim. Düzce'ye döndüğümde Salihli'den arandığımı söylediler. Meğer Milli Eğitim Bakanlığı'ndan Manisa'ya depo tayinim çıkmış. Hemen işlemleri yaptırdım ve İzmir-Ankara yolu üzerindeki Salihli'de öğretmenlik görevine Aralık 1967'de başlayabildim. Burası şirin bir Ege kasabası idi. Artık, burada mesleğime devam edebilecektim. Samimi bir arkadaş çevresi edindim. Bu arada, Kurtuluş mahallesindeki Kazaklarla tanıştım ve liderlerinden Ali Bey Hakim ile Hamza Uçar'ın yakın alakasına sahip olabildim. Tam lise tarih öğretmenliğine alışmıştım ki kar tatili başladı. Bir kaç günlük Ankara ziyaretimde, DTCF'de Erzurum için sınav yapılacağını Tuncer Baykara haber verdi. Prof. Dr. Akdes Nimet Kurat, Prof. Dr. Enver Ziya Karal ve Prof. Dr. Faruk Sümer'den kurulu jüriden de başarılı oldum. Böylece asistanlığa da ilk olarak ayak basmış oldum. Tuncer Baykara, Selahattin Olcay ve Şaban Karataş'ın da yardımları ile Atatürk Üniversitesi'ne Tarih Asistanı olarak tayinim çıktı ve kısa sürede naklimi de yaptırdım.

Mart 1968'de Ankara'dan trenle Erzurum'a gittim. Tren Kırıkkale yakınlarında arızalandığı için uzun süre beklemek zorunda kaldık. Tren Sivas'a kadar karlar içinde gitti. Burada dizel motor terk edildi ve lokomotif takıldı. Yorucu ve uykusuz bir gece sonunda Erzincan gözüktü. Pencereler tamamen buz tutmuştu. Kısa süreli açtığımda, Munzurları ve Esence Dağlarını kara gömülmüş halde gördüm. İçimde ilk ürperti oldu. Pasternak'dan okuduğum ve sonra filmini gördüğüm Dr. Jivago'yu hatırladım. Erzurum diye Sibiryaya'ya gittiğimi düşündüm. Kar, her tarafa hakimdi. Kompartıman arkadaşlarım Ağrılı idi.

“Kar ne zaman biter” dediğimde gülererek, “ne bitmesi asıl, şimdi başlıyor” cevabını verdi. 16 Mart 1968 günü, puslu bir havada Erzurum İstasyonu'na ulaştım. Hava oldukça soğuktu. Yakınlardaki Kılıç Palas Oteline kendimi zor attım. Biraz

dinlendikten sonra bir fayton ile üniversiteye gittim. Dekanlığa uğradım ve göreve başlamak istediğimi söyledim.

Böylece Tarih kariyer hayatımı başlattım. 16 Mart 1968'den itibaren hiç aralık vermeden Atatürk Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih öğretim elemanı olarak masa başına oturdum. 1968-1972'de asistanlık yaptım. "Kuşan ve Akhunlar Tarihi" tezi ile doktor oldum. Hemen sonra, Pakistan İslam Cumhuriyeti Karachi Üniversitesi'ne öğretim üyesi olarak gittim. İslam Tarihi Kürsüsü'nde "Hindistan Tarihi" çalışmalarına başladım. Üniversitenin Rektörü Hindistan Cumhurbaşkanı Zakir Hüseyin'in kardeşi Mahmud Hüseyin idi. Türk Dili ve Edebiyatından, doktorasını Türkiye'de yapmış olan Muhammed Sabir'nin yardımları ile altı ay kadar güzel çalışmalarım oldu. Ancak, Hindistan-Pakistan savaşı çıkınca, İran ve Lübnan yolu ile Türkiye'ye döndüm.

Doçentlik çalışmalarına hemen başladım. Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'ün Atatürk Üniversitesi'ne sağladığı bol kadrolu yurtdışı imkanından ben de faydalandım. SSCB yolu ile New York, Chikago ve Los Angeles'e ulaştım. California Üniversitesi'nde (UCLA) bir süre Indo-Turcica alanında araştırmalarım oldu. Sürem bittikten sonra Erzurum'a döndüm ve Tarih Bölümünde Doçentlik tezimi hazırladım. İki aşamalı işlemler sonucunda öğretim üyeliğine yükseltildim. Bu esnada Abdulhaluk Çaycı, Hacettepe Üniversitesi'ne, Özalp Gökbilgin Paris'e, Cevdet Gökalp (Gökalp adını kullandı) Ankara'ya ve emekli olarak da Fahrettin Kırzioğlu Gazi Üniversitesi'ne geçti. Mustafa Çetin Varlık ve Coşkun Alptekin'de Marmara Üniversitesi'ne nakillerini yaptırıldılar. Sonunda beni Bölüm Başkanı yaptılar. Bu arada Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü'nde aralıksız çalışmalarım oldu. Önce Müdür yardımcısı sonra da Müdür oldum.

Tufan Yüce, Zeki Başar, Utkan Kocatürk, Aydoğan Albayrak bu Enstitünün müdürleri idiler. Ben de kısa süreli iki defa Enstitü Müdürlüğü yaptım. Atatürk'ü Doğu'daki ve Türkiye'deki tanıtımını bilimsel olarak öğretmeye, bilgilendirmeye gayret ettim. Bu arada, Atatürk Üniversitesi'nde, Reşit Sönmez, Kemal Bıyıkoglu, Hurşit Ertuğrul, Erol Oral, Yaşar Sütbeyaz ve Saygıdeğer Hikmet Koçak Bey'le birlikte çalışmalarım oldu. Dekanlarımız ise Şaban Karataş, Kaya Bilegil, Selahattin Olcay, Ahmet Çakır, Yaşar Sütbeyaz, Ümit Demir ve Yılmaz Özbek'tir. Bölüm Başkanlarımız da Selahattin Olcay, Abdulhaluk Çaycı, Cevdet Gökalp, Fahrettin Kırzioğlu, Enver Konukçu, Selçuk Günay, Dündar Aydın, Selami Kılıç'tır."

Yukarıda da belirtildiği gibi Atatürk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi'nde en uzun görev yapan öğretim üyesi idim. Bunda, Doğu Anadolu'ya görev aşkım büyük rol oynamıştır. Sonunda yaş sınırı ve 43 yılı doldurarak 8 Ağustos 2011'de emekliye ayrıldım. Aydın'a yerleştim.

Bu zaman zarfında meydana getirdiğim kitaplığımda bilimsel çalışmalarımı sürdürmekteyim. Çok sayıda makalem ve eserim vardır. Bunlar, Doğu Anadolu, Bolu ve İzmit, Hindistan'daki Türkler ve Ermeniler hakkındadır. Günümüzde haksız olarak Türklere yüklenmek istenen soykırım olayının faillerinin aslında Ermeniler ve büyük devletler olduğu çalışmalarımızda ortaya konulmuştur. Bu nedenle maddi belgelere dayanan Iğdır, Oba ve Hak Veyis, Van-Zeve, Kars-Subatan, Erzurum-Alaca, Yeşil Yayla ve Tımar kazıları yapılmıştır. Zamanında iç ve dış medyada büyük akisler yapmıştır.

Sayın Hocamız Prof. Dr. Enver Konukçu, emekli resim öğretmeni Tomris Hanımefendi ile evli olup, Erdem ve Elvan isimli iki çocuk ile Türker isimli bir torun sahibidir.

Kendisine binlerce yetiştirdiği lisans ve lisansüstü öğrencileri adına emeklilik hayatı boyunca sağlıklı ve huzurlu bir hayat temenni ediyor, saygı ile ellerinden öpüyoruz. Saygıdeğer Hocamızın bilimsel çalışmalarını da yine aynı coşku ve sevgi ile devam ettirdiğini ve ettireceğini bilerek, etrafa yaydığı bilgi ve tecrübe ışığının hiç sönmemesini diliyoruz.

Daima Öğrenciniz

Prof. Dr. S. Esin DERİNSU DAYI

PROF. DR. ENVER KONUKÇU'NUN BASILI VE HAZIRLIĞI BİTMİŞ ESERLERİ

1. Kuşan ve Akhunlar Tarihi, Ankara, 1973
2. Şehr-i Mübarek Erzurum, Ankara, 1982
3. Düzce, İstanbul 1984
4. Köroğlu'na Kadar Bingöl, Ankara, 1987
5. Van'ın Ruslar Tarafından İşgali, Ankara, 1990
6. Kazım Karabekir'in Kaleminden Doğunun Kurtuluşu, Ankara, 1990
7. Selçuklulardan Cumhuriyete Erzurum, Ankara, 1992
8. Kara ve Akkoyunluların Yurdunda, İstanbul, 1993
9. Tarihte ve Günümüzde Hasankale, İzmir, 1994
10. Otlukbeli Savaşının Yeri ve Önemi, Ankara, 1997
11. Cumhuriyetin 75. Yılında Tercan, Ankara, 1998
12. Otlukbeli Meydan Savaşı, Ankara, 1998
13. Bolu Tarihi, Ankara, 1998
14. Ardahan Tarihi, Ankara 1999
15. Mustafa Kemal Atatürk Döneminde Erzurum, 1999
16. Alaşehir Kongresi, Ankara, 2000
17. Büyük Güçler ve Ermeni Kıskaçındaki Erzincan'ın Albayrağımıza Kavuşması, Ankara 2001
18. Erzuncan-Üzümlü (Cimin) Erzincan, 2004-
19. Kocaeli 'nin İlk Osmanlı Yöneticisi Süleyman Paşa, Kocaeli, 2009
20. Arasboyunda Sa'dlılar, Ankara, 2009
21. Sürmeli Emîri Hüsam ed-Dîn Hızır, Ankara, 2009
22. Erzurum'da Mustafa Kemali Ilıca ve İstanbul Kapı Karşılımaları, Erzurum, 2009
23. Hendek, İstanbul 2010
24. Bir Köy Tarihi: Cinis, İstanbul 2010
25. Erzurum'da Karskapı Şehidliğindeki İki Mezar, Erzurum 2010

HAZIRLIĞI BİTMİŞ BASIMA HAZIR ESERLER

1. Ahmed Fevzi Paşa Enver Paşa ile Karşıtlığı
2. Ankara-İstanbul Arasında Düzce ve Düzceliler
3. Atatürk Üniversitesi

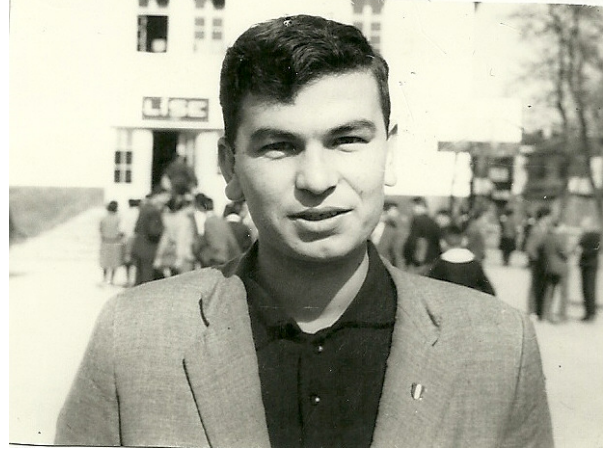
4. Azap'ta Düzceli Şehid Yarbay Osman Bey
5. Bayezid Köprüsü: Geyve'de Sakarya'nın İncisi
6. Düzce'deki Bolu Caddesi:
7. Bolu Dağı
8. Doğu'da Kırküç Yıl
9. Düzce: Kuruluştan Günümüze Kadar
10. ID. Düzceli Meşhurlar
11. Fatih Sultan Mehmed'in Gebze'deki Ölümü
12. Geyve: İpek Yolu Üzerinde Tarihi Bir Kasaba
13. Gölyaka Tarihi
14. Gümüşova Tarihi
15. Kaptan Mehmed Paşa: Ardahan'dan Aziziye'ye Kadar
16. Karasu:
17. Kemal Atatürk Döneminde Düzce
18. Kocaeli Fatih Akçakoca
19. Konur Alp: Konur Alp'den Konur Apa'ya
20. Kültür Hayatında Düzce : Medreseden Üniversiteye
21. Sakarya Tarihi
22. Şam'da Şehid Düşen Bir Bolulu Seyyidağa oğlu Hasan Efendi
23. Türk Ermeni İlişkileri

FOTOĞRAFLARLA PROF. DR. ENVER KONUKÇU

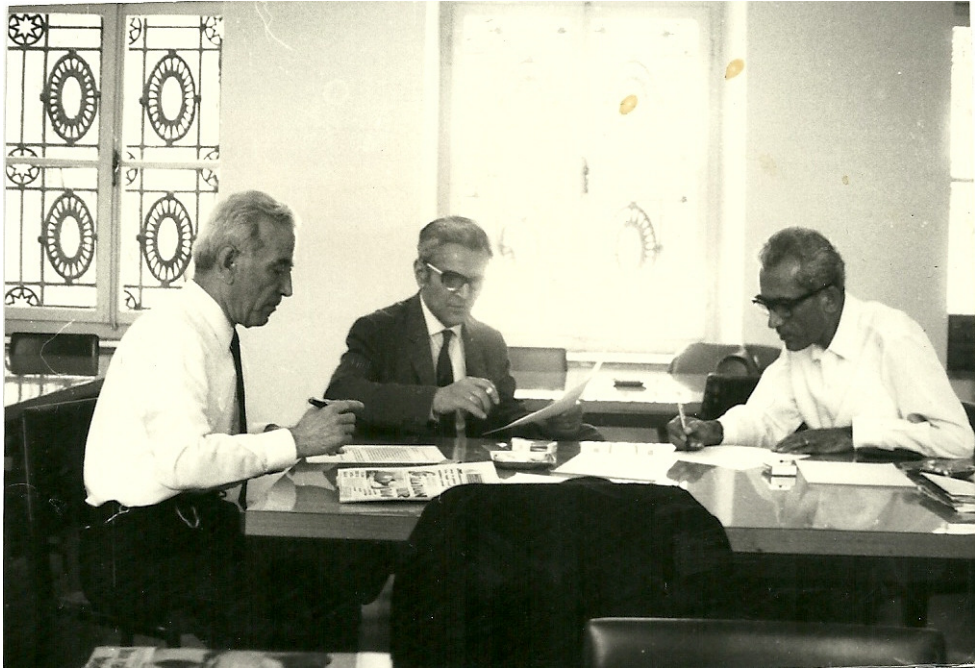
Düzce Orta Okulu

Düzce Lisesi (8 Mart 1959)

Bornova-Hacılarıkırı'nda kısa dönem askerlik (1976)

II. Sultan Hamid Türbesi Külliyesi'nde doktora raporu yazılırken (1972)
Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu (İstanbul), Prof. Dr. Abidin İtil (D.T.C.F),
Prof. Dr. Sebahattin Olcay (Atatürk Üniversitesi)

Ord. Prof. Dr. Zeki Velidi Togan'ın İstanbul Küçük Yalı'daki Evinde
Enver Konukçu, Z. V. Togan, T. Baykara ve Mehmet Saray

Enver Konukçu, R. Şeşen, T. Baykara

T. Baykara, Ahmet Esrar, E. Konukçu, Milliyetçi Çin'den T'ang Chi
ve Pakistanlı Attar Hanım

Dr. Saim Sakaoğlu (Erzurum), Dr. Enver Konukçu (Erzurum), Dr. Mahmut Tezcan (Ankara) ve Dr. Hamza Zülfikar (Ankara) Ucla'da

Ord. Prof. Dr. Zeki Velidi Togan ve Enver Konukçu (1965)

Salihli'deki düğünde Konukçu-Erdem Ailesi (1968)

Konukçu Ailesi Düzce 1968

Oturanlar: Hüseyin Konukçu-Fatma Konukçu

Ayaktakiler: Kız kardeş Mürüvet, Enver, Tomris ve erkek kardeş Zeki

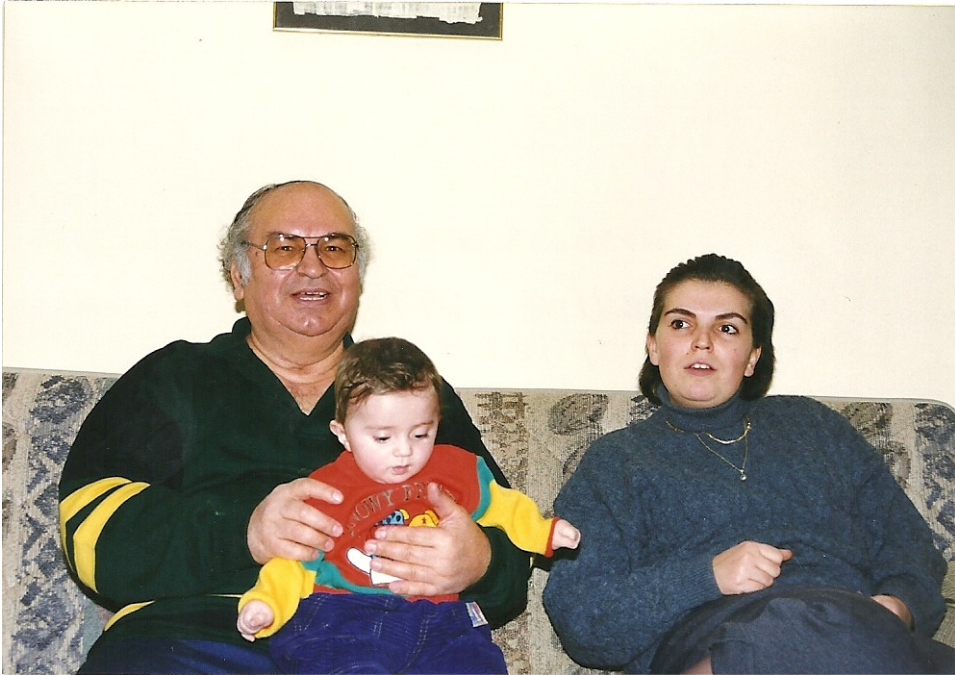
Suriye'de Şam'da Şehit düşen Hasan dedemizin eşi Kontur Nine,
Şefika Konukçu Akrabalar ve biz torunlar (Bolu)

Erdem Konukçu, Tomris Konukçu, torun Türker Candan,
Elvan Behiye Candan

Tomris Konukçu ve çocukları Erdem ile Elvan (Erzurum-1997)

Torun Türker ve kızı Elvan (Erzurum – 1998)

Enver Konukçu, Tomris Konukçu, Suzan Özgören (1998, Didim-Mercan)

Şemsi Paşa Yaylası-Bolu, 2004

Merhum Doç. Dr.Günay Çağlar ve Prof. Dr. S. Esin Dayı ile birlikte
Hoca Ahmet Yesevi Türbesi Türkistan/Kazakistan

Prof. Dr. Enver Konukçu
Prof. Dr. S. Esin Dayı
Prof. Dr. M.Fahrettin Kırzioğlu
29 Ekim 1999
Kazakistan/Türkistan

Enver Konukçu, arkadaşları ve öğrencisi Prof. Dr. S. Esin Dayı ile birlikte.